

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214204867
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8214204867.1

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO 36234176 proti žalovanému: A. K., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom C., U. XX, toho času bytom C., S. S. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO 42 176 778 zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom v Košiciach, Urbánkova 6, o zaplatenie 2.025,66 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 199,01 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Moniky Marjanovič v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa XX. X. XXXX domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.025,66 Eur spolu s kapitalizovaným ročným úrokom z omeškania vo výške 413,06 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.025,66 Eur od 19. 6. 2014 do zaplatenia a trov konania vo výške 121,50 Eur z dôvodu, že so žalovaným uzavreli dňa XX. X. XXXX úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES, pričom žalovanému bol poskytnutý úverový rámec vo výške 2.323,57 Eur a žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu a dostal sa do omeškania s úhradou splátok. Listom zo dňa 27. 2. 2012 vyzval žalobca žalovaného na úhradu celého zostatku úveru, pričom vymáhaná suma pozostáva z istiny vo výške 1.703,38 Eur, z úroku vo výške 282,53 Eur, z poplatku za výpis z účtu vo výške 1,49 Eur a z úroku za hotovostné transakcie vo výške 38,26 Eur.

V priebehu konania oznámil vstup do konania vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778 s tým, že vstúpil do konania na podporu žalovaného, pričom žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť s poukazom na to, že žalovaný pri podpise zmluvy nebol o výške úroku a poplatkov individuálne oboznámený a absentuje aj samotný úkon zo strany žalovaného, ktorým by zmluvné podmienky akceptoval a prejavil súhlas s ich uplatnením. Nárok na zaplatenie dojednania úrokov spôsobom uvedeným v hlave 7 § 9 úverových podmienok a poplatkov v hlave 7 § 7, nie je ani individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou, nakoľko časti zmluvy, resp. úverových podmienok sú uvedené menším písmom. Nakoľko zmluva podľa vedľajšieho účastníka neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na informačnú povinnosť žalobcu stanovenú v ustanovení § 3 ods. 6, 7 zákona o spotrebiteľských úveroch s tým, že žalovaný zaplatil viac ako bola výška poskytnutých finančných prostriedkov. Žiadal priznať náhradu trov konania.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že si požičal sumu 3.928,67 Eur a uhradil nateraz sumu ako je uvedená v prehľade splátok a úhrad. Zároveň uviedol, že teda uhradil vyššiu sumu, ako si požičal. Prestal splácať, keď prechádzal zo zamestnania do zamestnania. Zmluvné podmienky si neprečítal, lebo sú písané malým písmom. Stotožňujem sa s názorom vedľajšieho účastníka, viac k veci nechcem uviesť nič. Súhlasil s názorom vedľajšieho účastníka a žiadal žalobu zamietnuť.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 1. 4. 2016. Na nariadené pojednávanie sa nedostavil žalobca a vedľajší účastník, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a žiadali konať v ich neprítomnosti. Súd preto v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, žalobou, úverovou zmluvou zo dňa XX. X. XXXX, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, výzvou o splatení celého dluhu zo dňa 27. 2. 2012, poštovým podacím hárkom zo dňa 1. 3. 2012, výpisom čerpania splátok a úhrad, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 7. 8. 2014, vyjadrením vedľajšieho účastníka k žalobe zo dňa 25. 3. 2015 a ďalšími v spise sa nachádzajúcimi listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci dňa XX. X. XXXX uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty YES s tým, že bola dohodnutá výška úverového rámca 30.000,- Sk (995,82 Eur) pri mesačnej splátke 1.200,- Sk. Súčasťou zmluvy boli úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Žalovaný úver spočiatku riadne splácal, avšak neskôr porušil platobnú disciplínu a preto žalobca výzvou zo dňa 27. 2. 2012 žalovaného vyzval k splateniu celého úveru a požadoval zaplatenie sumy 2.299,21 Eur. Podľa výpisu čerpania splátok a úhrad, predloženého žalobcom, za celú dobu úverového vzťahu čerpal žalovaný sumu 3.928,67 Eur, pričom na istine zaplatil 2.225,29 Eur, avšak spolu s ďalšími poplatkami a úrokom na tomto úvere zaplatil žalobcovi spolu sumu 5.350,75 Eur.

Podľa § 3 ods. 1) Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa ods. 11 neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, meno a adresu spotrebiteľa, ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

Podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh žalobcu na zaplatenie sumy 2.025,66 Eur a kapitalizovaného úroku vo výške 413,06 Eur spolu s úrokom vo výške 9 % ročne zo sumy 2.025,66 Eur od 19. 6. 2014 do zaplatenia nie je dôvodný a preto ho v celom rozsahu zamietol. Je nesporné, že účastníci uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, ktorý bol žalovanému poskytnutý do výšky 30.000,- Sk, t.j. 995,82 Eur a žalovaný tento úver čerpal prostredníctvom platobnej karty YES, pričom za celú dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal sumu 3.928,67 Eur. Na istine žalovaný uhradil doposiaľ sumu 2.225,29 Eur, avšak spolu s úrokom a ďalšími uhradenými poplatkami bolo zo strany žalovaného celkovo uhradených 5.350,75 Eur.

Súd skúmal náležitosti úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006 a zistil, že táto zmluva obsahuje iba výšku úverového rámca a výšku mesačnej splátky. Uvedená zmluva neobsahuje žiaden údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorého neuvedenie zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Súd však má za to, že aj napriek tomu, že sa jedná o revolvingový úver, mala byť súčasťou predmetnej zmluvy RPMN aktuálna v čase uzatvárania predmetnej zmluvy, kedy sú úvodom známe relevantné údaje pre jej výpočet.

Ak by aj súd pripustil, že pri revolvingovom úvere netreba uvádzať žiaden údaj o RPMN, a že zmluva je aj pri absencii ďalších náležitostí podľa § 4 ods. 2 cit. zákona a začatí čerpania úveru spotrebiteľom platnou, treba mať na zreteli, vychádzajúc z ust. § 4 ods. 5 cit. zákona, že od spotrebiteľa nie je možné požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V tomto prípade v samotnej zmluve nie je uvedený žiaden údaj o výške úrokovej sadzby, ani ďalších poplatkoch. Úroková sadzba (úrok) je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a pri spotrebiteľskom úvere je v záujme ochrany a informovanosti spotrebiteľa nevyhnutné tento údaj vyžadovať. V danom prípade nebola úroková sadzba revolvingového úveru uvedená vôbec v zmluve. Aj keby teda súd napriek malému písmu úverových zmluvných podmienok pripustil, že žalovaný v danom prípade podpisoval úverovú zmluvu so znalosťou všetkých jej ustanovení a aj úverových zmluvných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, súd dospel k záveru, že v zmluve a úverových zmluvných podmienkach chýbajú podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pokiaľ ide o revolvingový úver, ktoré vyžadoval zákon účinný v čase podpísania úverovej zmluvy aj v čase výberov z kreditnej karty (zákon č. 258/2001 Z. z.). Nemožno pripustiť, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli upravené inými listinami, ktoré netvoria súčasť zmluvy, napríklad sadzobníkom poplatkov, výzvou na aktiváciu kreditnej karty, alebo inými listinami. Žalobca síce predložil Sadzobník poplatkov a úrokov platný od 1. 1. 2004, podľa ktorého základná úroková sadzba predstavovala 2,21 % mesačne, čo činí 26,52 % ročne, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal, že bol žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy oboznámený s uvedeným Sadzobníkom poplatkov a úrokov. V samotnej zmluve bolo v bode 2 uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., ale žalovaný nepodpísal aj prehlásenie, že sa oboznámil so Sadzobníkom poplatkov a úrokov. Navyše sa žiada uviesť, že daná úroková sadzba by bola v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keďže v období uzavretia spotrebiteľskej zmluvy bola úroková sadzba spotrebiteľských úverov nad 5 rokov podľa údajov NBS vo výške 11,03 %, teda v tejto časti by bola zmluva neplatnou.

Na základe uvedeného v danom prípade mal súd za preukázané pre neuvedenie RPMN v zmluve, ktoré podľa názoru súdu malo byť uvedené aspoň v čase uzatvárania zmluvy, že daný úver je nutné považovať

za bezúročný a bez poplatkov. Aj keby súd vychádzal z toho, že v revolvingovej zmluve je adekvátnym postup bez uvedenia RPMN, z dôvodu absencie esenciálnej náležitosti každej úverovej zmluvy, a to uvedenia úrokovej sadzby, nemožno žalobcovi priznať úrok z omeškania. V zmluve tiež absentovalo uvedenie požadovaných poplatkov. Na podporu svojej argumentácie súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/12/2013. V tomto smere žalobca nepreukázal nielen ich reálne uvedenie v predmetnej zmluve, ale aj skutočnosť, že dané poplatky boli stanovené za plnenie, ktoré prinášalo spotrebiteľovi reálnu protihodnotu.

Zmluva neobsahovala úrokovú sadzbu ani poplatky požadované žalobcom.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere „od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 5 ZoSÚ) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov. A to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 4 ods. 4 ZoSÚ). Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný však túto možnosť nemal, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010).

Podľa § 4 ods. 5 Zák.č.258/2001 Z.z. v znení účinnom k 30. 6. 2006 nie je možné od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (keďže ide o absolútnu neplatnosť, tak súd nemôže chýbajúcu časť zmluvy nahradiť úrokovou sadzbou v tom čase platnou pre obdobné úvery) a preto súd považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže úver poskytnutý žalovanému v zmysle vyššie uvedeného je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, tak žalovaný, ktorému bol úver poskytnutý vo výške 3.928,67 Eur bol povinný vrátiť uvedenú sumu. Žalovaný doposiaľ zaplatil navrhovateľovi sumu 5.350,75 Eur. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný zaplatil viac ako bol poskytnutý úver, preto žalobu žalobcu na zaplatenie sumy 2.025,66 Eur považuje súd za nedôvodnú a z toho dôvodu súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol postupom podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keďže ich náhradu nežiadal priznať.

Súd priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane úspešného žalovaného pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 199,01 Eur (za dva úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie vo veci á 91,29 Eur a 1 x režijný paušál v sume 8,04 Eur a 1 x režijný paušál v sume 8,39 Eur), ktoré je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená po nadobudnutí jeho vykonateľnosti, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.